

Cuprins

SECȚIA I PENALĂ	13
1. Infracțiune de grup infracțional organizat. Condiții de tipicitate. Achitare.....	13
2. Procedura de cameră preliminară. Dobândirea calității de suspect/inculpat	19
3. Întrerupere executare pedeapsă. Conflict de competență	26
4. Mandat european de arestare. Înlocuirea procedurii de punere în executare a mandatului european de arestare cu procedura de recunoaștere și punere în executare a hotărârilor de condamnare reglementată prin Decizia cadru nr. 2008/2009 JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană	29
Analiza condiția dublei incriminări în aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală	29
5. Infracțiunea de punerea în circulație a unui produs purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare. Condițiile răspunderii civile delictuale.....	34
6. Prelungirea internării într-un centru de detenție. Situație premisă. Spor aplicat anterior Deciziei Curții Constituționale nr. 601/2018. Posibilitatea reducerii acestuia.....	38
7. Condamnarea la pedeapsa amenzii de către prima instanță. Posibilitatea stabilirii unei pedepse cu închisoarea și amânarea aplicării pedepsei în cadrul apelului exercitat de inculpat. Aplicarea principiului <i>non reformatio in pejus</i>	43
8. Omisiunea părții civile de a cere introducerea părții responsabile civilmente. Soluționarea acțiunii civile	45
9. Judecarea separată a inculpatului pentru un act material din cadrul unei infracțiuni continuate. Pronunțarea unei pedepse unice.....	49
10. Infracțiunea de furt. Delimitarea tentativei de infracțiunea consumată	54
11. Provocarea la probă. Condiții	58
12. Infracțiunea de refuz de prelevare probe biologice. Lipsa de tipicitate a infracțiunii în cazul în care inculpatului i-a fost prelevată prima probă de sânge. Imposibilitatea schimbării încadrării juridice în infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului. Limitele judecății	62
13. Revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului. Încălcarea dreptului la un proces echitabil. Omisiunea instanței de recurs de a audia inculpatul și a administra probele esențiale.....	68
14. Contestația în anulare. Efectele Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României. Modalitatea de aplicare a dispozițiilor art. 155 alin. (1) C. pen.	72
15. Distincția între infracțiunea de tentativă la omor și infracțiunea de loviri sau alte violențe. Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru a reține circumstanțele atenuantă legale prev. de art. 75 alin. (1) lit. a) și b) C. pen. (provocarea, depășirea limitelor legitimei apărări).....	78
16. Cazul de contestație în anulare prevăzut de art. 426 alin. (1) lit. d) C. pr. pen. Compunerea completului de judecată în apel. Aplicabilitatea Deciziei nr. 685/2018 a Curții Constituționale a României doar în cazul compunerii completurilor de 5 judecători din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție	87

17. Incidența dispozițiilor art. 551 din Legea nr. 254/2013, modificată și completată prin Legea nr. 169/2017, cu privire la o pedeapsă aplicată anterior intrării în vigoare a legii, aflată în executare	92
18. Achitarea în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi C. pr. pen., pentru infracțiunea de instigare la infracțiunea de complicitate la trafic ilicit de droguri de risc, prev. de art. 47 C. pen. raportat la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, prima infracțiune fiind reținută și ca act material al celei de a doua infracțiuni, prev. și ped. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen., comisă de inculpat în calitate de autor	95
19. Inadmisibilitatea apelului declarat de reprezentantul legal al inculpatului minor, (major la data formulării căii de atac și chiar și la data sesizării primei instanțe cu soluționarea cauzei) în nume propriu - art. 409 Cod procedură penală	102

SECȚIA A II-A PENALĂ

I. DREPT PENAL

1. Infracțiunea de neexecutare a sancțiunilor penale. Condiții de tipicitate	106
2. Trafic de influență. Condiții de tipicitate	110
3. Vătămare corporală din culpă. Daune morale. Criterii de apreciere	116
4. Furt. Furt de folosință. Forma continuată	121
5. Trafic de droguri. Eroarea de fapt.....	127
6. Legea penală mai favorabilă. Criterii de apreciere	133
7. Conducerea unui vehicul fără permis de conducere. Individualizarea pedepsei. Criterii.....	137
8. Executarea mandatului european de arestare. Abuzul de încredere. Lipsa dublei incriminări. Consecințe	142
9. Pluralitatea de infracțiuni. Anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei	144
10. Refuzul de recoltare a celei de-a doua probe biologice. Consecințe	149
11. Extrădare. Lipsa dublei incriminări. Extrădare solicitată în scopul urmăririi sau pedepsirii unei persoane pe motive de opinii politice sau ideologice sau de apartenență la un anumit grup social	155

II. DREPT PROCESUAL PENAL

12. Apelul Parchetului. Extinderea motivelor de apel	157
13. Prescripția răspunderii penale. Continuarea procesului penal. Condiții	162
14. Procedura în cazul recunoașterii învinuirii. Caracterul irevocabil al opțiunii exprimate de inculpat.....	167
15. Excepția de neconstituționalitate. Condiții de admisibilitate	172
16. Repunerea în termenul de apel. Apelul declarat în termen legal. Condiții. Distincție	175
17. Apel. Decesul inculpatului anterior soluționării definitive a cauzei. Consecințe asupra laturii civile a cauzei.....	180

SECȚIA A III-A CIVILĂ

1. Deschidere procedură adopție. Suplinirea consimțământului părinților firești.....	186
2. Răpire internațională de copii. Dreptul privind încredințarea.....	189

3. Convenție asupra drepturilor rezultate din aplicarea Legii nr. 10/2001, afectată de condiția suspensivă a obținerii lor. Incidența Decretului nr. 167/1958	194
4. Tardivitate apel. Repunere în termen. Nerespectarea art. 172 C. pr. civ.....	199
5. Construcție edificată de concubini pe terenul proprietatea ascendentului unuia între ei. Decesul proprietarului terenului. Lipsa autorizației de construcție. Drept de suprafață	203
6. Contractarea infecției nosocomiale pe perioada internării. Răspunderea civilă obiectivă a furnizorului de servicii medicale. Sarcina probei.....	211
7. Acțiune în rectificare. Proba cu expertiza tehnică de specialitate. Nerespectarea dispozițiilor legale ce reglementează regimul probator	218
8. Reducerea prețului din contractul de vânzare cumpărare. Existența unei diferențe între suprafața cumpărată și cea reală. Vicii ascunse.....	223
9. Întrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale. Omisiunea încheierii protocolului de predare-primire a imobilului în termenul. Aplicarea art. 25 alin. (5) Legea nr. 10/2001. Contravaloare lipsă de folosință.....	228
10. Prezumția puterii de lucru judecat. Cerere de efectuare a operațiunilor administrative de expropriere	235
11. Necompetența materială a primei instanțe invocată în calea de atac a apelului; Revendicare. Nulitate absolută titlu de proprietate conform art. III din Legea nr. 169/1997. Natura juridică a certificatului de atestare a dreptului de proprietate....	242

SECȚIA A IV-A CIVILĂ..... 253

1. Noțiunea de autoritate de lucru judecat versus putere de lucru judecat. Angajarea răspunderii civile delictuale pentru neîndeplinirea obligației de a face - întocmirea și rectificarea planului parcelar. Caracterul obiectiv al faptei ilicite. Lipsa vinovăției. Imposibilitatea obiectivă de a aduce la îndeplinire obligațiile asumate. Lipsa legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul produs.	253
2. Existența și efectele pactului comisoriu. Eficiența pactului comisoriu de gradul IV, în condițiile lipsei culpei beneficiarului acestuia. Repunerea părților în situația anterioară.....	260
3. Citarea. Schimbarea locului citării. Condiții. Sancțiunea necomunicării noului loc de citare cu respectarea dispozițiilor legale.....	269
4. Obținerea de măsuri reparatorii ca urmare a duratei excesive a procedurii judiciare. Calitatea procesual pasivă a S.R. prin M.F.P. Evaluarea caracterului rezonabil al procedurii judiciare. Stabilirea despăgubirilor.	272
5. Recurs. Acțiune pentru angajarea răspunderii civile delictuale a Statului Român pentru fapta pretins ilicită a procurorului de caz. Admisibilitate și condițiile în care poate fi promovată această acțiune.....	279
6. Recurs. Motive contradictorii și motive străine de natura cauzei în decizia instanței de apel din perspectiva motivului de casare corespunzător. Rezoluțiune promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare. Pact comisoriu. Reducerea prestațiilor	286
7. Contestație împotriva Hotărârii O.S.I.M. de respingere la înregistrare a mărcii. Produse/servicii identice. Caracterul distinctiv al mărcii.....	292
8. Produse reținute în vamă ca aducând atingere drepturilor de proprietate intelectuală deținute asupra mărcii	294
9. Acțiune în contrafacere marcă. Marcă neînregistrată. Noțiunea de toleranță.....	298
10. Procedura de înregistrare a mărcii. Motivul de refuz la înregistrare constând în lipsa caracterului distinctiv. Dobândirea caracterul distinctiv prin utilizare.....	304

11. Contestație la înregistrarea mărcii întemeiată pe existența unui drept anterior. Noțiunea de operă de arhitectură 307
12. Contestație împotriva deciziei de înregistrare a mărcii. Condiția similitudinii produselor/serviciilor. Raportul de complementaritate 312
13. Decădere din drepturile conferite de marcă. Marca a fost înregistrată pe numele unei persoane care nu este nici persoană fizică, nici persoană juridică de drept public sau de drept privat..... 320

SECȚIA A V-A CIVILĂ..... 328

I. INSOLVENȚĂ 328

1. Contestație la tabelul definitiv. Conceptul de eroare esențială/ dol..... 328
2. Confirmarea lichidatorului judiciar de către judecătorul sindic 332
3. Înscrierea creanței în tabelul preliminar sub condiție suspensivă 333
4. Numire curator special cu drepturile de reprezentare, atribuțiile și puterile conferite administratorului judiciar în procedura insolvenței. Încheiere premergătoare. Excepția inadmisibilității. Excepția lipsei calității procesuale active 337
5. Contestație împotriva tabelului preliminar; drept de creanță izvorât din exercitarea dreptului de retragere din societate
Drept societar. Exercițarea dreptului de retragere din societatea pe acțiuni..... 338
6. Contestația împotriva raportului asupra fondurilor și a planului de distribuire. Noțiunea de cheltuieli de procedură 341
7. Contestație măsuri administrator judiciar. Cadrul procesual – anularea actelor juridice încheiate cu terțe persoane nu se poate dispune fără participarea în proces a terților și nici pe calea unei contestații la măsurile administratorului judiciar..... 343
8. Contestație la măsura administratorului judiciar de respinge a unei cereri de creanță la masa credală. Dreptul de creanță pretins de către creditor se naște după data deschiderii procedurii prin anularea și întoarcerea executării silite
Dispoziții procedurale. Cererea de repunere în termenul de formulare a cererii de creanță 346

II. LITIGII CU PROFESIONȘTI 349

9. Litigii cu profesioniști. Acțiune în anularea deciziei consiliului de administrație. Inadmisibilitate. Raportul normă generală-normă specială dintre Codul civil și Legea nr. 31/1990. Interzicerea analogiei 349
10. Registrul comerțului. Plângere împotriva rezoluției. Condiția deținerii calității de medic de către administratorul societății-unitate medico-sanitară înființată în temeiul Legii nr. 31/1990 352
11. Divizare parțială. Transfer părți sociale. Părți sociale ce fac obiectul unei proceduri execuționale de poprire și sechestru asigurator 355
12. Opoziție. Condiții cumulative. Fișa sintetică nu constituie un document justificativ al creanței 357
13. Lipsa calitate procesuală pasivă ONRC. Constatare transfer drept de proprietate către un asociat. Societate radiată 358
14. Dispoziții procedurale. Intervenție accesorie în interesul reclamantei. Interes personal. Lipsa susținere poziție procesuală a părții în favoarea căreia se realizează. Inadmisibilitate..... 360

15. Acțiune în pretenții: alegerea între răspunderea contractuală și cea delictuală.
Dispoziții procedurale: motiv de apel invocat în dezbaterile asupra fondului căi de atac 362

SECȚIA A VI-A CIVILĂ..... 367

I. INSOLVENȚĂ 367

1. Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvență. Condiții. Limite 367
2. Deschiderea procedurii insolvenței la cererea creditorului. Renunțarea la judecată a creditorului în apel..... 370
3. Cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de mai mulți creditori. Calitatea de creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii. Creanțe împotriva debitoare reprezentând dividende neachitate..... 374
4. Modalitatea de distribuire a sumelor reprezentând creanțe curente în cadrul procedurii falimentului..... 378
5. Denunțarea contractelor în derulare..... 381
6. Învoiala părților 383
7. Dreptul băncii de a percepe dobândă penalizatoare de la fideiusori pentru perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii insolvenței față de debitorul principal și datele plăților 385
8. Rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului 388
9. Recunoașterea pe teritoriul României a somației europene de plată 390
10. Apel. Insuficiența timbrare a cererii de apel. Inaplicabilitatea art. 34 din O.U.G. nr. 80/2013 privind anularea parțială a acțiunii. Anularea în întregime a cererii de apel..... 391
11. Acțiune în anulare a hotărârii arbitrale. Motivul prevăzut de art. 608 alin. (1) lit. g) C. pr. civ. Limitele analizei efectuate de către instanța de judecată. Verificarea existenței motivelor care au stat la baza pronunțării hotărârii arbitrale, nu și a raporturilor juridice dintre părți ori a probelor administrate..... 394
12. Penalități de întârziere datorate de asiguratorul RCA. Neîndeplinirea de către asiguratorul RCA a obligațiilor stabilite de art. 36 din Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, puse în aplicare prin Ordinul CSA nr. 14/2011. Data de la care curg penalitățile de întârziere în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească 398
13. Apel. Limitele efectului devolutiv al apelului în raport de ceea ce s-a apelat. Neexercitarea căii de atac a apelului împotriva considerentelor sentinței prin care s-a dezlegat o chestiune litigioasă în legătură cu aspectele puse în discuție prin apelul declarat de partea adversă. Consecințe 403
14. Procedura insolvenței. Act administrativ fiscal necomunicat debitorului. Neînscriserea creanței atestate de actul administrativ fiscal necomunicat debitorului în tabelul de creanțe 410

II. LITIGII CU PROFESIONIȘTI 414

15. Legea nr. 31/1990. Cerere de anulare a unei decizii a consiliului de administrație. Excepție de neconstituționalitate admisă. Revizuire 414
16. Cerere formulată de debitoare, prin lichidatorul judiciar, de constatare a nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare, având ca temei cauza ilicită,

respectiv art. 948, art. 966, art. 968 din Codul civil de la 1864. Timbraj. Admisibilitate în raport de prevederile art. 117 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. a) și d) din Legea nr. 85/2014.....	421
--	-----

SECȚIA A VII-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE425

1. Constatare încadrare în grupa a II-a de muncă. Neîncuviințarea de către prima instanță a probei cu expertiză. Principiului rolului activ al judecătorului în aflarea adevărului	425
2. Sancțiune referitoare la încălcarea eticii universitare. Interpretare probatoriu. Principiul nediscriminării și egalității de șanse.....	430
3. Daune morale. Caracterul disproporționat al sumei acordate cu titlu de despăgubiri. Daune materiale pentru prejudicii viitoare	439
4. Hărțuirea morală (fenomenul de tip mobbing la locul de muncă).....	445
5. Imunitate de jurisdicție în ceea ce privește capătul de cerere referitor la reintegrarea în funcție a salariatului. Încetarea contractului individual de muncă pentru cauze ce nu au legătură cu persoana salariatului.....	458
6. Sancțiunea disciplinară a avertismentului. Dreptul la libertatea de exprimare garantat prin art. 10 din convenție și încălcarea principiilor și regulilor aplicabile la nivelul societății angajatoare.....	463
7. Noțiunea de „durată de existență” a contractului colectiv de muncă. Prescripție. Restituirea sumelor plătite fără drept în beneficiul angajatului.....	466
8. Plată nedatorată. Procesul verbal de negociere întocmit în cadrul procedurii negocierii contractului colectiv de muncă. Efecte.....	477
9. Decizie de debit. Caracterul necuvenit al prestațiilor de asigurări sociale încasate....	482
10. Pensie de urmaș. Calculul drepturilor de pensie	486
11. Pensie anticipată parțială. Stagiul de cotizare ce se impune a fi valorificat în plus față de stagiul valorificat de intimată. Valorificarea perioadei lucrate în grupa a II-a de muncă. Lipsa temeiul juridic potrivit cu care s-a făcut încadrarea în grupă	490
12. Venituri suplimentare. Dovada plății contribuției de asigurări sociale. Condițiile de formă ale adeverinței care atestă existența veniturilor suplimentare	495
13. Dreptul la acordarea ajutoarelor prevăzute de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Prematuritate.....	499
14. Recalcularea indemnizației acordate conform art. 4 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 341/2004 prin raportarea coeficientului de 1,10 la câștigul salarial mediu brut care a stat la baza fundamentării bugetului asigurărilor sociale de stat. Jurisprudența neunitară	503
15. Răspunderea patrimonială a salariatului. Lipsa vinovăției	513
16. Constatare vechime în muncă realizată în calitate de membru cooperativ în cadrul fostului CAP. Reconstituirea vechimii în muncă reprezentată de timpul util la pensie realizat de agricultori, în condițiile reglementate de legislația privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, anterioară datei de 1 aprilie 2001	519

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL 530

1. Decizie de returnare. Condiții de legalitate.....	530
2. Faptă anticoncurențială. Obligație de distanțare publică față de înțelegerea nelegală	534

3. Contract de achiziție publică. Subcontractare. Condiții de legalitate	538
4. Autoritate de lucru judecat. Condiții	549
5. Modificare/încetare raport de serviciu. Acordare despăgubiri salariale	561
6. Funcție publică. Decizie de sancționare disciplinară. Condiții de legalitate	569
7. Suspendare facultativă a judecătii. Condiții de admisibilitate	575
8. Litigiu privind achizițiile publice. Recurs. Termen de exercitare	578
9. Obligația must-carry. Retransmiterea programelor audiovizuale. Criterii de apreciere	581
10. TVA. Operațiuni având ca obiect dobânzile percepute ca și echivalent al folo- sinței cantităților de păcură acordate cu titlu de împrumut din rezervă de stat	602
11. Motive de excludere obligatorie din cadrul procedurii de achiziție publică. Limitele posibilității înlocuirii subcontractantului	613

SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

620

1. Reglementări urbanism – Anulare Plan Urbanistic General. Înscrierea unui imobil teren proprietate privată în zona spațiilor verzi V1A (parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice) cu consecința restricționării dreptului de construire - restrângere nepermisă a dreptului de proprietate. Încălcarea art. 1 Protocolul 1 adițional la CEDO - principiul proporționalității	620
2. Facilități fiscale – Pierderea facilităților fiscale pentru neîndeplinirea la termen a obligațiilor legale de plată. Stabilirea momentului plății prin raportare data debitării contului, în cazul plăților efectuate prin decontare bancară. Nelegalitatea aplicării dispozițiilor art. 5 alin. (3) C. pr. civ. privind cerințele echității, în defa- voarea aplicării prioritare a legii	637
3. Raport de serviciu al funcționarului public. Decizie de imputare. Nerespectarea termenului de decădere de 30 de zile cât și a termenului de prescripție de 3 ani - momentul de la care se calculează termenul de decădere, respectiv termenul de prescripție. Inexistența unui caz de întrerupere a termenului de prescripție	643
4. Raport de serviciu al funcționarului public. Despăgubiri pentru repararea preju- diciului cauzat prin emiterea de către autoritatea publică a unui act nelegal de sancționare disciplinară - art. 19 din Legea nr. 554/2004. Momentul de la care se calculează termenul de prescripție pentru formularea cererii în acordarea de despăgubiri	647
5. Revizuire. Încălcarea principiului priorității dreptului UE, prin prisma încălcării principiilor efectivității și echivalenței, precum și a dreptului la un proces echitabil, prin nerespectarea unei practici unitare a instanțelor în materia analizată. Netemeinicie	653
6. Comunicare de informații de interes public. Inaplicabilitatea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 în cazul nedeclarării explicite a naturii confidențiale a informațiilor în cursul procedurii de achiziție publică	664
7. TVA – Înregistrare din oficiu în scop de TVA a persoanei juridice nerezidente. Transport de bunuri reprezentând rack-uri folosite în domeniul auto pentru a fixa produse în timpul transportului între diverse locații, între state membre. Nontransfer	669
8. Perimare. Stabilirea termenului de soluționare a cererii de repunere pe rol, formulată anterior expirării termenului de perimare, după expirarea acestui termen. Efecte	682

-
9. Comunicare de informații de interes public. Accesul unei persoane fizice terțe față de un litigiu, la actele de procedură ale părților și ale instanței de judecată 685
 10. TVA. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată. Menținerea scopului declarat al achiziției (menținerea intenției declarate) pe întreaga perioadă de ajustare 688
 11. Plângere achiziție publică. Documente ce trebuie prezentate pentru dovedirea cerinței privind experiența similară. Principiul proporționalității 701
 12. Plângere achiziție publică. Depunerea de fișe tehnice în urma solicitării de clarificări a autorității contractante 711
 13. Plângere achiziție publică. Cazul de excludere privind participarea anterioară a operatorului economic la pregătirea procedurii de atribuire 721
 14. Acțiune prefect de stabilire hotar între două unități administrativ teritoriale. Inadmisibilitatea acțiunii în cazul existenței unui proces verbal de delimitare încheiat între reprezentanții celor două unități administrativ teritoriale 753
 15. Contract de achiziție publică. Acțiune formulată de subantreprenor pentru plata lucrărilor. Necesitatea executării obligațiilor de către antreprenor 759

SECȚIA I PENALĂ

1. Infracțiune de grup infracțional organizat. Condiții de tipicitate. Achitare

- Codul penal: art. 367

Prelungirea în timp a asocierii infracționale puse la cale de cei trei inculpați nu s-a datorat constituirii unui grup organizat, coordonat și structurat, destinat săvârșirii unor infracțiuni de trafic de droguri, ci s-a datorat prelungirii în chip natural a infracțiunii săvârșite de cei trei inculpați, respectiv trafic de droguri, înființarea și cultivarea plantelor fiind realizată exclusiv în scopul de a comercializa ulterior drogurile astfel cultivate.

Această asocierie infracțională dintre inculpați nu are o structură bine determinată, inculpații, deși având rolurile împărțite, nefiind subordonați ierarhic unul celuilalt, activitatea infracțională nefiind coordonată de niciunul dintre membrii acestei asocieri. Niciunul dintre inculpați nu apare a fi liderul grupării, deciziile fiind luate în urma consultărilor comune, singurul scop pentru care inculpații lucrau organizat fiind acela de a aduce la maturitate plantele cultivate.

(Decizia penală nr. 254/A din data de 21 februarie 2019)

Prin sentința nr. 8 din data de 16 ianuarie 2019, pronunțată de Tribunalul Teleorman – Secția Penală, instanța de fond a hotărât astfel:

În baza art. 386 C. pr. pen., a respins cererile privind schimbarea încadrării juridice.

În baza art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 396 alin. (10) C. pr. pen., l-a condamnat pe inculpatul L.G.M. la pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen.

În baza art. 65 C. pen., pe durata executării pedepsei principale, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. cu aplic. art. 396 alin. (10) C. pr. pen., l-a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 9 luni închisoare.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen.

În baza art. 65 C. pen., pe durata executării pedepsei principale, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 38 alin. (1) C. pen. și art. 39 alin. (1) lit. b) C. pen., a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, respectiv 1 an și 4 luni, la care a adăugat o treime din cealaltă pedeapsă, respectiv 3 luni, urmând ca inculpatul să execute în total pedeapsa de 1 an și 7 luni închisoare.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a C. pen., a aplicat inculpatului, ca pedeapsă complementară, interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în

condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., și, ca pedeapsă accesorie, interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 396 alin. (10) C. pr. pen., art. 41 alin. (1) C. pen. și art. 43 alin. (5) C. pen., l-a condamnat pe inculpatul T.Ș.S. la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen.

În baza art. 65 C. pen., pe durata executării pedepsei principale, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. cu aplic. art. 396 alin. (10) C. pr. pen., art. 41 alin. (1) C. pen., art. 43 alin. (5) C. pen., l-a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 (un) an închisoare.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen.

În baza art. 65 C. pen., pe durata executării pedepsei principale, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 38 alin. (1) C. pen. și art. 39 alin. (1) lit. b) C. pen., a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, respectiv 2 ani, la care a adăugat o treime din cealaltă pedeapsă, respectiv 4 luni, urmând ca inculpatul să execute în total pedeapsa de 2 ani și 4 luni închisoare.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a) C. pen., a aplicat inculpatului, ca pedeapsă complementară, interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., și, ca pedeapsă accesorie, interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen., art. 43 alin. (2) C. pen., l-a condamnat pe inculpatul B.R.C. la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen.

În baza art. 65 C. pen., pe durata executării pedepsei principale, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 367 alin. (1), (3) C. pen., cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen., art. 43 alin. (2) C. pen., l-a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen.

În baza art. 65 C. pen., pe durata executării pedepsei principale, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 38 alin. (1) C. pen. și art. 39 alin. (1) lit. b) C. pen., a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, respectiv 2 ani, la care a adăugat o treime din cealaltă pedeapsă, respectiv 4 luni, urmând ca inculpatul să execute în total pedeapsa de 2 ani și 4 luni închisoare.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a) C. pen., a aplicat inculpatului, ca pedeapsă complementară, interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 2 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., și, ca pedeapsă accesorie, interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 43 alin. (2) C. pen., a adăugat la pedeapsa rezultantă de 2 ani și 4 luni închisoare, aplicată prin prezenta, restul neexecutat de 2 ani, 10 luni și 13 zile (din pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 3 din 12.01.2015 a Judecătorei Târgoviște, definitivă prin decizia penală nr. 1070 din 2.11.2015 a Curții de Apel Ploiești), urmând ca inculpatul să execute în total pedeapsa de 5 ani, 2 luni și 13 zile închisoare.

În baza art. 45 alin. (3) lit. b) C. pen., a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., pe o durată de 4 ani, în condițiile art. 68 alin. (1) lit. c) C. pen., și, ca pedeapsă accesorie, drepturile prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen. până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 72 C. pen., a dedus din pedeapsa aplicată fiecărui inculpat reținerea și arestarea preventivă de la 30.05.2018 la zi.

Pentru a pronunța această hotărâre, tribunalul a constatat că prin rechizitoriul din 9.07.2018, înregistrat la această instanță, au fost trimiși în judecată, în stare de arest preventiv, inculpații L.G.-M., pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. și cultivarea și întreținerea în mod ilegal de plante de cannabis în scopul vânzării și transportul dintr-un loc în altul de droguri de risc fără drept, faptă prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, totul cu aplicarea art. 38 alin. (1) C. pen. (perioada infracțională martie 2018 – 29 mai 2018); B.R.-C., pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen. și cultivarea și întreținerea în mod ilegal de plante de cannabis în scopul vânzării și transportul dintr-un loc în altul de droguri de risc fără drept, faptă prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen., totul cu aplic. art. 38 alin. (1) C. pen. (perioada infracțională martie 2018 – 29 mai 2018) și T. Ș.-S., zis „Bobi”, pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen. și cultivarea și întreținerea în mod ilegal de plante de cannabis în scopul vânzării și transportul dintr-un loc în altul de droguri de risc fără drept, faptă prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen., totul cu aplic. art. 38 alin. (1) C. pen. (perioada infracțională martie 2018 – 29 mai 2018).

Din probele administrate, inclusiv declarațiile inculpaților și ale martorilor audiați atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, instanța de fond a reținut aceeași situație de fapt descrisă prin rechizitoriu și arătată mai sus, și a constatat că faptele cu care a fost sesizată de către parchet sunt corect stabilite și există dincolo de orice bănuială rezonabilă și sunt suficiente date cu privire la persoana inculpaților pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Astfel, instanța de fond a reținut că inculpatul L.G. - M. a luat hotărârea de a înființa o cultură de cannabis și l-a contactat pe inculpatul B.R.-C., aducându-i la cunoștință hotărârea luată vizând înființarea culturii de cannabis.

Ulterior, l-au cooptat în cadrul grupului și pe inculpatul T.Ș.-S., pe care inculpatul L.G.-M. îl cunoștea de foarte mulți ani, întrucât putea contribui financiar mai mult și fără posibilitățile financiare ale acestuia nu puteau înființa cultura de cannabis. Inculpatul B.R.-C. l-a cunoscut pe inculpatul T.Ș.-S. la începutul anului 2018, prin intermediul inculpatului L.G.-M.

În februarie 2018, inculpații s-au întâlnit în București și, împreună, au luat hotărârea de a înființa o cultură de cannabis, urmând ca odată ajunse la maturitate, plantele să fie împărțite între ei, proporțional cu sumele de bani investite.

În acest scop, inculpații L. și B. au identificat o hală ce putea să fie închiriată și inculpatul T. a contribuit cu banii necesari închirierii. Tot inculpatul T. a fost cel care a convins martora R.M. să încheie pe numele său contractul de închiriere cu SC D.G. SRL, însă chiria și facturile la energie de electrică și apă erau achitate de inculpatul L., cu bani provenind de la inculpatul T. Tot inculpatul L. a fost cel care ținea legătura cu proprietarul halei.

Inculpații au achiziționat semințele, cu banii inculpatului T., iar inculpatul L. este cel care le-a pregătit pentru plantare. Toți inculpații au participat la amenajarea încăperii din interiorul halei, încăpere destinată cultivării canabisului. Semințele au fost plantate de toți inculpații la 28.03.2018.

Inculpații B. și L. au fost cei care s-au ocupat mai mult de întreținerea culturii, iar inculpatul T. venea mai rar la locul unde se cultivaseră plantele.

Întrucât proprietarul halei le-a solicitat să părăsească spațiul respectiv, inculpații au luat hotărârea să transporte plantele în alt loc, inclusiv bunurile necesare întreținerii culturii, cu cele două autovehicule, menționate în rechizitoriu, după ce au tăiat plantele. În timp ce le transportau în vederea identificării și închirierii altui spațiu, cu banii deținuți de inculpatul T. și care au fost găsiți asupra acestuia la momentul prinderii lor, cei trei inculpați au fost opriți de organele de poliție.

Inculpații intenționau să vândă către persoane consumatoare canabisul rezultat, aspect susținut și de cantitatea mare de plante identificată și rezultând și din coroborarea declarațiilor inculpaților. Instanța nu poate avea în vedere susținerile ulterioare ale acestora, în sensul că inculpatul B. intenționa să utilizeze partea sa pentru consum propriu, întrucât însuși inculpatul B. a declarat la 30.05.2018 că intenționa să vândă partea ce urma să îi revină. Cantitatea mare de plante, recunoașterea inițială a inculpatului B. și primele declarații ale celorlalți doi inculpați se coroborează și dovedesc faptul că inculpatul intenționa să vândă, nu să consume el însuși, iar poziția sa procesuală, în sensul consumului propriu, nu este susținută de probe.

Instanța de fond a reținut, așadar, că faptele inculpatului L.G.-M., care a inițiat, constituit împreună cu inculpații B.R.-C. și T.Ș.-S. și a coordonat un grup infracțional organizat, pentru perioada martie 2018 – 29 mai 2018, grup constituit în scopul înființării și întreținerii unei culturi de cannabis, urmând ca după ajungerea plantelor la maturitate, să le valorifice către diverse persoane, și care a transportat un număr de 332 de plante de cannabis (masa brută 70,85 kg), precum și mai multe obiecte necesare întreținerii culturii de cannabis, din satul U., comuna C., județul G. până în comuna J., pe DN 5 – la Km.12, constituie infracțiunile de inițiere sau constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. și cultivarea și întreținerea în mod ilegal de plante de cannabis în scopul vânzării și transportul dintr-un loc în altul de droguri de risc fără drept, faptă prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000.

A mai reținut Tribunalul că faptele inculpatului B.R.-C., care, la inițiativa inculpatului L.G.-M. și împreună cu acesta și inculpatul T. s-au constituit într-un grup infracțional organizat pentru perioada martie 2018 – 29 mai 2018, în scopul înființării și întreținerii unei culturi de cannabis, urmând ca după ajungerea plantelor la maturitate, să le valorifice către diverse persoane și care a transportat un număr de 332 de plante de cannabis (masa brută 70,85 Kg.), precum și mai multe obiecte necesare întreținerii culturii de cannabis, din satul U., comuna C., județul G. până în comuna J., pe DN 5 – la Km.12, constituie infracțiunile de inițiere sau constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen. și cultivarea și întreținerea în mod ilegal de plante de cannabis în scopul vânzării și transportul dintr-un loc în altul de droguri de risc fără drept, faptă prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen., totul cu aplic. art. 38 alin. (1) C. pen.

În final, Tribunalul a reținut că faptele inculpatului T.Ș.-S., care la inițiativa inculpatului L.G.-M. – coordonatorul grupului și împreună cu acesta și inculpatul B. s-au constituit într-un grup infracțional organizat pentru perioada martie 2018 – 29 mai 2018, în scopul înființării și întreținerii unei culturi de cannabis, urmând ca după ajungerea plantelor la maturitate, să le valorifice către diverse persoane și care au transportat un număr de 332 de plante de cannabis

(masa brută 70,85 kg), precum și mai multe obiecte necesare întreținerii culturii de cannabis, din satul U., comuna C., județul G. până în comuna Jilava, pe DN 5 – la Km. 12, constituie infracțiunile de inițiere sau constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. (1) și (3) C. pen. cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen. și cultivarea și întreținerea în mod ilegal de plante de cannabis în scopul vânzării și transportul dintr-un loc în altul de droguri de risc fără drept, faptă prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen., totul cu aplic. art. 38 alin. (1) C. pen.

Instanța de fond a dispus condamnarea inculpaților la pedepsele anterior menționate.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, au declarat apel în termenul legal, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Biroul Teritorial Teleorman, precum și inculpații L.G.-M., T.Ș.-S. și B.R.-C.

Prin motivele de apel, inculpații L.G.-M., T.Ș.-S. și B.R.-C. au solicitat achitarea sub aspectul săvârșirii infracțiunii de grup infracțional organizat, reindividualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunea de trafic de droguri de risc.

În dezvoltarea primului motiv de apel, inculpații au invocat că pentru infracțiunea prevăzută de art. 367 C. pen. se impune achitarea sa, conform art. 16 alin. (1) lit. a) C. pr. pen. și reținerea dispozițiilor art. 77 lit. a) C. pen. alături de infracțiunea prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, având în vedere materialul probator administrat în cauză, din care rezultă că nu există un grup de inculpați, care ar fi desfășurat activitatea infracțională în mai multe ocazii și în diferite locații, ci între cei trei a existat o înțelegere, pentru a se săvârși o singură infracțiune, care, într-adevăr, a avut o derulare în timp, întrucât plantele respective trebuiau să ajungă la maturitate, pentru a se putea ajunge la rezultatul pe care l-au dorit. Au mai arătat că inculpații nu pot fi acuzați că ar fi săvârșit mai multe infracțiuni în aceeași perioadă de timp, întrucât nu există elemente de conducere față de care să existe relații de supușenie, respectiv de subordonare în realizarea scopului pentru care aceștia s-au asociat, fiind vorba doar de un parteneriat în trei persoane.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport cu motivele anterior menționate, precum și din oficiu, potrivit art. 417 alin. (2) C. pr. pen., sub toate celelalte aspecte de fapt și de drept ale cauzei, Curtea constată că apelurile cu judecarea căror a fost investită sunt fondate.

Cu privire la situația de fapt, Curtea a constatat, pe baza probatoriului administrat în faza de urmărire penală și în faza de cercetare judecătorească în fața primei instanțe, precum și a declarațiilor constante, de recunoaștere, ale inculpaților apelanți L.G.-M., T.Ș.-S. și B.R.-C. că în ceea ce privește infracțiunea de trafic de droguri de risc, prima instanță a reținut în mod judicios că inculpații apelanți L.G.-M., T.Ș.-S. și B.R.-C. în perioada martie 2018 – 29 mai 2018 au înființat și cultivat o cultură de cannabis, într-o hală din satul U., comuna C., județul G., urmând ca după ajungerea plantelor la maturitate, să valorifice plantele de cannabis către diverse persoane, iar în momentul în care activitatea infracțională a acestora a fost descoperită au transportat un număr de 332 de plante de cannabis (masa brută 70,85 kg), precum și mai multe obiecte necesare întreținerii culturii de cannabis, din locația unde acestea erau cultivate în satul U., comuna C., județul G. până în comuna J., pe DN 5 – la Km.12, unde au fost surprinși în flagrant de către organele judiciare.

Curtea a reținut că în esență niciunul dintre cei trei inculpați apelanți nu a contestat împrejurarea că împreună și-au reunit eforturile pentru a înființa și a cultiva o cultură de cannabis în locația din satul U., comuna C., județul G., fiecare având împărțite rolurile în cadrul activității infracționale desfășurate în scopul de a se asigura că plantele de cannabis respective urmează să ajungă la maturitate.

În ceea ce privește infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. (1), (3) C. pen., Curtea a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate prevăzute de acest text legal.

Astfel, potrivit art. 367 alin. (1) C. pen. „Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.”

Conform art. 367 alin. (6) C. pen. „Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.”

Curtea a constatat că prin rechizitoriu, procurorul a apreciat că inculpatul L. G.-M. zis „Limbă” a inițiat și constituit un grup infracțional organizat, cu scopul de a săvârși infracțiuni privind traficul ilicit de droguri de risc. Astfel, inculpatul L. G.-M. zis „Limbă” a luat hotărârea de a înființa o cultură de canabis și a contactat inițial, pe inculpatul B.R.-C., căruia i-a adus la cunoștință hotărârea luată și avantajele pe care le putea produce activitatea ilicită, respectiv înființarea culturii de canabis. Ulterior, l-au cooptat în cadrul grupului și pe inculpatul T.Ș.-S. zis „Bobi”, persoană despre care inculpatul L. G.-M. zis „Limbă” cunoștea că are posibilități financiare mult mai mari decât ale acestora, iar fără contribuția financiară a inculpatului T.Ș.-S. zis „Bobi”, nu se putea înființa cultura de canabis. La sfârșitul lunii februarie 2018, cei trei inculpați s-au întâlnit în municipiul București, în zona Pantelimon, și împreună, au luat hotărârea de a înființa o cultură de canabis, urmând ca odată ajunse la maturitate, plantele să fie împărțite între ei, proporțional cu sumele de bani investite pentru înființarea și întreținerea culturii.

Probele administrate în cauză au confirmat că în activitatea infracțională inculpatul L. G.-M. era răspunzător de îngrijirea și creșterea culturii ilicite de plante de canabis și relația directă cu administratorul fermei, cât și plata efectivă a utilităților. Inculpatul B.R.-C. era cel care are cunoștințe despre modalitatea creșterii plantelor de canabis și împreună cu inculpatul L. G.-M. se deplasau aproape zilnic, la această locație, pentru îngrijirea și întreținerea plantelor de canabis. Despre evoluția culturii și problemele ce apărau în relația cu reprezentanții fermei, cei doi inculpați îl țineau la curent pe inculpatul T.Ș.-S. care achita principalele cheltuieli cu chiria spațiului și cu utilitățile necesare dezvoltării culturii de canabis.

Curtea a constatat că, deși inculpații au alcătuit un plan infracțional în scopul săvârșirii unei infracțiuni de trafic de droguri, în care fiecare dintre inculpați avea propriul rol în mecanismul infracțional pus la cale de aceștia, totuși această asociere infracțională nu depășește limitele unei pluralități ocazionale realizate în vederea săvârșirii de infracțiuni (neincriminată în prezent de legislația penală), aceasta neatingând gradul de coordonare și de structurare, specific unui grup infracțional organizat.

Astfel, Curtea a constatat că această asociere infracțională dintre inculpați nu are o structură bine determinată, inculpații, deși având rolurile împărțite, nefiind subordonați ierarhic unul celuilalt, activitatea infracțională nefiind coordonată de niciunul dintre membrii acestei asocieri. Niciunul dintre inculpați nu apare a fi liderul grupării, deciziile fiind luate în urma consultărilor comune, singurul scop pentru care inculpații lucrau organizat fiind acela de a aduce la maturitate plantele cultivate. Sub acest aspect, Curtea constată că inculpatul T.Ș.-S. era cel care realiza efectiv finanțarea activității infracționale, acesta neavând vreun rol asumat de lider al grupării, nefiind indicat de niciunul dintre ceilalți doi inculpați cu un asemenea rol, sarcina sa fiind aceea de a rezolva eventualele probleme de natură financiară care ar fi apărut pe durata cultivării plantelor de canabis. Dovada în acest sens este modul în care urma să se împartă între cei trei inculpați producția de canabis obținută, proporțional cu sumele de bani investite pentru înființarea și întreținerea culturii, la finalul asocierii acest inculpat urmând a primi valoarea „investiției sale”, neavând vreun rol de coordonare a întregii activități infracționale. De altfel, acest inculpat nici nu a avut rolul înființării culturii de canabis, acest rol revenindu-i inculpatului L.G.-M. care l-a cooptat în planul infracțional pe inculpatul T.Ș.-S., întrucât acesta dispunea de disponibilitățile bănești necesare începerii activității infracționale.

Curtea a remarcat că toți inculpații au declarat în mod concordant pe durata procesului penal că scopul asocierii infracționale era obținerea unei culturi de canabis mature. Niciunul dintre inculpați nu a declarat, iar procurorul nu a dovedit în mod contrar, că la finalizarea

activității infracționale pentru care s-au asociat, aceștia ar fi urmărit să continue activitatea infracțională, respectiv să înființeze o nouă cultură de canabis.

Prin urmare, nu se poate aprecia că inculpații au urmărit crearea unei adevărate rețele infracționale în scopul înființării în mod repetat a unor culturi de canabis din care să obțină în mod ilicit venituri, întrucât nicio probă nu susține o asemenea concluzie.

De altfel, prelungirea în timp a activității infracționale s-a datorat faptului că ajungerea la maturitate a unei culturi de canabis, din momentul înființării, durează un anumit interval de timp. Inclusiv inculpații au susținut că dacă nu erau prinși în flagrant plantele mai aveau nevoie de circa patru săptămâni în vederea ajungerii la maturitate. Ca atare, prelungirea în timp a asocierii infracționale puse la cale de cei trei inculpați nu s-a datorat constituirii unui grup organizat, coordonat și structurat, destinat săvârșirii unor infracțiuni de trafic de droguri, ci s-a datorat prelungirii în chip natural a infracțiunii săvârșite de cei trei inculpați, respectiv trafic de droguri, înființarea și cultivarea plantelor fiind realizată exclusiv în scopul de a comercializa ulterior drogurile astfel cultivate.

Față de cele expuse anterior, lipsind condițiile de tipicitate ale infracțiunii de grup infracțional organizat, reținute în sarcina fiecăruia dintre cei trei inculpați sub aspectul elementului material al laturii obiective (absența unui grup structurat și coordonat), Curtea, găsind întemeiate motivele de apel susținute în cauză de către cei trei inculpați, a dispus în temeiul art. 396 alin. (5) rap. la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. pr. pen., achitarea fiecăruia dintre inculpații L.G.-M., B.R.-C. și T.Ș.-S. pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1), (3) C. pen.

2. Procedura de cameră preliminară. Dobândirea calității de suspect/inculpat

- Codul de procedură penală: art. 305, art. 342-347

Dobândirea calității de suspect are loc în condițiile art. 305 alin. (3) C. pr. pen., care prevede că atunci când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect.

Inculpatul nu poate invoca că nu a dobândit mai devreme calitatea de suspect în cauză, întrucât doar organul de urmărire penală este îndrituit să aprecieze dacă materialul probator administrat în cursul urmăririi penale, după începerea urmăririi penale în rem, este de natură să conducă la bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale conform art. 16 alin. (1) C. pr. pen.

(Încheierea nr. 107/C.P. din data de 20 martie 2019)

Prin încheierea din camera de consiliu de la data de 17 ianuarie 2019, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară al Tribunalului București – Secția I Penală, au fost respinse ca neîntemeiate cererile și excepțiile invocate de inculpatul B.M.-C.

În temeiul art. 346 alin. (3) C. pr. pen., a constatat competența teritorială și materială a Tribunalului București, legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul din 23.10.2018 emis de Parchetul de pe lângă Tribunalul București prin care a fost trimis în judecată inculpatul B.M. -C. pentru săvârșirea infracțiunii de omor prev. de art. 188 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen.

În temeiul art. 346 alin. (1) C. pr. pen., a constatat legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul de urmărire penală instrumentat de Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

A dispus începerea judecății privind săvârșirea infracțiunii de omor prev. de art. 188 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen. de către inculpatul B.M.-C.

Pentru a pronunța această hotărâre, judecătorul de cameră preliminară a reținut că prin rechizitorul din 23.10.2018 emis de Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost trimis în judecată inculpatul B.M.-C., pentru săvârșirea infracțiunii de omor prev. de art. 188 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen.

S-a apreciat că fapta inculpatului B.M.-C. în vârstă de 26 de ani la data faptei – care la data de 08.03.2007 în jurul orei 10.00, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de angajat al S.C. E.I. S.R.L., la Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Marie Sklodowska Curie” a efectuat o improvizație în panoul de comandă al liftului nr. 5 (montând un „șunt”) cunoscând consecințele pe care această improvizație le poate produce, determinând astfel anularea circuitului electric de siguranță al liftului, ceea ce a provocat, în urma unei comenzi normale de deplasare a liftului dată de o persoană aflată în lift, plecarea liftului cu ușile deschise, împrejurare în care victima C.T. a fost prinsă și strivită între lift și peretele puțului, cu consecința decesului acesteia – întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de omor prev. de art. 188 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen.

Prin înscrisul depus la data de 08.11.2018, inculpatul B.M.-C., prin apărător ales, a invocat cereri și excepții, în conformitate cu art. 342 și urm. C. pr. pen. după cum urmează:

A criticat inculpatul regularitatea rechizitoriului apreciind că nu a fost descrisă infracțiunea pe care se presupune că a săvârșit-o sub aspectul laturii obiective și subiective, în sensul în care organul de urmărire penală nu a relevat actele materiale care formează latura obiectivă și nu a explicat motivele pentru care a reținut drept formă de vinovăție intenția indirectă.

De asemenea, a apreciat inculpatul că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil întrucât majoritatea probelor au fost administrate anterior dobândirii calității de suspect, respectiv anterior datei de 21.06.2016. În continuare, a apreciat că expertizele efectuate de numita M.M. și J.C. au fost efectuate cu încălcarea art. 181 C. pr. pen. Totodată a considerat că cercetarea la fața locului s-a făcut cu încălcarea art. 193 C. pr. pen. aceasta fiind în fapt o reconstituire.

Analizând cererile și excepțiile invocate de inculpatul B.M.-C. în temeiul art. 342 și următoarele C. pr. pen. judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București a reținut următoarele:

Numitul B.M.-C., prin apărătorul ales, a contestat în fapt acuzația adusă prin actul de inculpare, respectiv forma de vinovăție aspect legat de temeinicia faptei imputate.

S-a apreciat că este necesar a fi făcută o distincție între neregularitatea rechizitoriului prin neprezentarea raționamentului avut în vedere de organul de urmărire penală în momentul formulării acuzației, aspect necesar pentru a da posibilitatea efectivă inculpatului de a-l combate pe parcursul cercetării judecătorești, și contestarea temeiniciei acestuia prin evidențierea unor fisuri ale argumentației organului judiciar.

Astfel a constatat judecătorul de cameră preliminară că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că „că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzației” aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana pusă trimisă în judecată este oficial înștiințată în scris cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat [Pélissier și Sassi împotriva Franței (MC), nr. 25444/94, pct. 51, CEDO 1999-II].

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii procurorul de caz a expus raționamentul avut în vedere la pag. 57-59 din actul de inculpare iar neînsoșirea acestuia de către inculpat constituie un aspect ce ține de temeinicia acuzației iar nu de legalitatea acesteia.

A considerat judecătorul de cameră preliminară că sub aceste aspecte rechizitoriul respectă prevederile art. 328 C. pr. pen. și ale art. 6 alin. (3) lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind necesitatea informării complete a inculpatului cu privire la infracțiunea de care este acuzat.

În continuare a contestat inculpatul încălcarea dreptului la un proces echitabil prin împrejurarea că a dobândit calitatea de suspect ulterior administrării majorității materialului probator, deși ancheta penală îl viza, aspect care a condus la imposibilitatea participării momentului desfășurării procedurilor probatorii.

S-a apreciat că potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală care reglementează faza de urmărire penală, de principiu, efectuarea urmăririi penale față de o persoană nu se dispune odată cu începerea urmăririi penale *in rem* deoarece art. 305 alin. (3) C. pr. pen. impune ca și condiție existența unei suspiciuni rezonabile că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale, iar o astfel de suspiciune nu poate fi întemeiată pe actul de sesizare. De aceea, între momentul începerii urmăririi penale și cel al dispoziției de efectuare a urmăririi penale față de o persoană, de principiu, se administrează probe.

Prin administrarea de probatorii, prin strângerea de date și informații cu privire la fapta și persoana ce formează obiectul urmăririi penale, este posibil ca în cursul anchetei penale să fie descoperite fapte noi, să fie descoperite date privind implicarea și a altor persoane, procurorul având posibilitatea extinderii urmăririi penale conform art. 311 C. pr. pen., ceea ce echivalează cu lărgirea limitelor inițiale ale sesizării și, implicit, a obiectului urmăririi penale, nefiind necesară vreo modalitate de sesizare a organelor de urmărire penală dintre cele prevăzute de art. 288 C. pr. pen.

A constatat judecătorul de cameră preliminară că prin ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București din data de 21.06.2016, s-a dispus extinderea urmăririi penale față de suspectul B.M.C., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. (1) și (2) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen. (vol. I, fil. 46-51)

Dispozițiile art. 305 alin. (3) C. pr. pen. consacră obligația organului de urmărire penală de a dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspect, atunci când există probe din care rezultă bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) C. pr. pen.

Judecătorul fondului a apreciat că, în speță, constatarea caracterului rezonabil al acestei bănuieli implică însă un inevitabil proces de apreciere a probelor care au dat naștere suspiciunilor, luând în considerare toate particularitățile cauzei. Evaluarea calității ori relevanței probatoriului din această perspectivă și alegerea momentului la care urmărirea penală se impune a fi efectuată față de o persoană determinată reprezintă însă prerogative exclusive ale organelor de urmărire penală, rezultate din analiza art. 306 alin. (1) și art. 100 alin. (1) C. pr. pen. și a căror exercitare efectivă nu poate fi cenzurată în alte coordonate decât cele expres prescrise de lege, luând în considerare și marja inevitabilă de apreciere recunoscută acestor organe judiciare.

Or, în speță, inculpatul prin apărător a solicitat a se constata că momentul la care s-ar fi impus atribuirea calității de suspect era anterior actului procedural din data de 21.06.2016, contestatorul urmărește, implicit, a se statua asupra calității informațiilor rezultate din probatoriul administrat până la acea dată și a aptitudinii acestora de a susține o bănuială rezonabilă de comitere a faptelor penale.

A apreciat judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București că „succesiunea actelor procesuale ori procedurale anterioare începerii urmăririi penale *in personam* poate susține, în anumite condiții, un dezechilibru între apărare și acuzare și prin

aceasta încălcarea principiului loialității administrării probelor. Aceasta se justifică în considerarea faptului că apărarea nu comportă aceleași facilități și garanții ca în ipoteza existenței calității de suspect ori inculpat. Încălcarea dreptului la apărare în condițiile expuse anterior pune în discuție o nulitate relativă (nulitatea este absolută atunci când asistarea de către avocat a suspectului ori inculpatului este obligatorie) ce trebuie invocată într-un anumit termen și condiții în funcție de faza în care aceasta a fost generată.

Prelungirea arbitrară a momentului începerii urmăririi penale *in personam*, cu consecința administrării unor probe suplimentare celor reclamate de norma invocată, poate genera o încălcare a dreptului la apărare, în considerarea art. 92 C. pr. pen. Totuși această eventuală încălcare a dreptului la apărare poate și trebuie să fie invocată și valorificată în faza de urmărire penală prin solicitarea reaudierii ori prin solicitarea de probe care să combată datele strânse anterior începerii urmăririi penale *in personam* [art. 282 alin. (3) C. pr. pen.]” (Î.C.C.J., s. pen., încheierea judecătorului de cameră preliminară din data de 19.02.2016, nepublicată).

Totuși judecătorul de cameră preliminară a avut în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 305 alin. (1) C. pr. pen. când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.

S-a constatat, prin urmare, că începerea urmăririi penale are loc, inițial, exclusiv cu privire la faptă.

S-a apreciat că această dispoziție are caracter imperativ și este aplicabilă chiar și în ipoteza în care în cuprinsul sesizării este indicată și identitatea presupusului infractor.

Începerea imediată, cvasi-automată, a urmăririi penale, după formularea unei sesizări, în condițiile noului Cod, are rolul de a crea cadrul procesual necesar, astfel încât organele de urmărire penală să poată administra probatoriul util pentru verificarea temeiniciei sesizării și, mai departe, pentru identificarea și probarea comiterii faptei de către făptuitor.

După începerea urmăririi penale *in rem*, organele de urmărire penală procedează la strângerea de date și informații și administrarea probatoriului necesar pentru verificarea realității faptelor sesizate, pentru stabilirea caracterului ilicit penal al acestora, pentru identificarea făptuitorului și verificarea condițiilor de responsabilitate penală a acestuia.

În momentul în care, există suficiente date sau probe care să genereze indicii rezonabile că o anumită persoană a comis fapta pentru care s-a început urmărirea penală *in rem*, atunci se va dispune ca urmărirea penală anterior începută să fie continuată *in personam*, adică să fie efectuată asupra unei persoane concrete, identificate, persoană care va dobândi calitatea de suspect.

Judecătorul fondului a apreciat că, deși nu se prevede expres o interdicție, continuarea urmăririi penale *in personam* doar pe baza datelor rezultând din sesizare nu este posibilă, întrucât sesizarea nu are valoare probatorie în sine, astfel că din ea nu pot rezulta indicii rezonabile că o persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală. Acesta a fost și motivul pentru care urmărirea penală a fost împărțită în două faze, apreciindu-se că simpla indicare a unei persoane în cuprinsul actului de sesizare ca fiind cea care a comis infracțiunea nu îi atribuie acestuia calitatea de suspect.

Prin urmare, este întotdeauna necesară administrarea de probe, ulterior sesizării, pentru a se putea ajunge la o urmărire penală *in personam*.

Analizând actele procesuale din dosar, judecătorul de cameră preliminară a constatat următoarele:

Astfel, a observat judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București că pentru prima oară organul de urmărire penală a luat în considerare posibilitatea montării unui șunt de către inculpatul B.M.-C. ulterior motivării încheierii de ședință din camera de consiliu din data de 25.02.2015 (vol. I, fil. 304), prin care judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Sectorului 4 București a admis în parte plângerea petenților C.F. și C.N.-E. și a desființat în parte ordonanța procurorului din 18.07.2014 prin care s-a dispus clasarea cauzei.

În același timp a constatat judecătorul că încheierea a fost motivată la data de 05.05.2015 specificându-se că „se impune efectuarea unei expertize... fiind arătat că experimentul efectuat de inspectorii ISCIR a relevat că acest lucru este posibil numai în situația efectuării unor șunturi care să anuleze funcționarea tuturor contacturilor electrice de securitate...” acesta fiind momentul în care organul de urmărire penală a luat în considerare posibilitatea existenței unui șunt care să fi anulat sistemele de securitate ale liftului.

A considerat judecătorul de cameră preliminară că organul de urmărire penală nu a încălcat inculpatului dreptul la un proces echitabil întrucât nu a fost identificată o întârziere a dispunerii efectuării în continuare a urmăririi penale față de acesta.

Referitor la solicitarea de constatare a nelegalității expertizelor efectuate de numita M.M. și J.C. au fost efectuate cu încălcarea art. 181 C. pr. pen. în sensul în care organul de urmărire penală nu avea dreptul de a dispune o nouă expertiză decât dacă concluziile raportului anterior sunt neclare sau contradictorii ori între conținutul acesteia și concluziile raportului există contradicții judecătorul fondului a considerat că existența a două expertize contradictorii constituie un aspect de apreciere a probatoriului, iar nu de legalitatea a acestora.

Totodată a considerat că cercetarea la fața locului s-a făcut cu încălcarea art. 193 C. pr. pen. aceasta fiind în fapt o reconstituire judecătorul apreciază că organele de urmărire penală au efectuat o reconstituire parțială iar nu o cercetare la fața locului.

Totuși judecătorul de cameră preliminară a considerat că în cauză nu erau aplicabile dispozițiile art. 193 alin. (3) C. pr. pen. deoarece la acel moment procesual inculpatul se afla într-una dintre situațiile prevăzute de art. 90 C. pr. pen.

Pentru toate aceste motive, judecătorul de cameră preliminară, a respins ca neîntemeiate cererile și excepțiile invocate de inculpatul B.M.-C., dispunând începerea judecății privind săvârșirea infracțiunii de omor prev. de art. 188 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen. de către acesta.

Împotriva acestei încheieri au declarat contestație inculpatul B.M.-C. la data de 08 februarie 2019.

Calea de atac a fost înaintată de Tribunal și înregistrată pe rolul acestei Curți la data de 04 martie 2019.

Contestația a fost susținută oral la acest termen de judecată, inculpatul invocând în esență că instanța de fond a încălcat dreptul la apărare și principiul egalității armelor, ca o componentă a dreptului la un proces echitabil. Inculpatul a invocat că din momentul dobândirii calității de suspect, deși a solicitat readministrarea probelor administrate până la acel moment în cursul urmăririi penale, i-a fost respinsă această solicitare cu mențiunea că probele vor fi administrate în fața instanței de fond. Procedând într-o asemenea manieră, inculpatul a invocat că procurorul a încălcat dreptul la un proces echitabil.

Inculpatul a mai invocat că în cauză nu au fost respectate dispozițiile art. 181 C. pr. pen. întrucât nu se impunea o nouă expertiză tehnică, precum și dispozițiile art. 193 C. pr. pen., întrucât nu s-a dispus reconstituirea faptei care implica o activitatea procesuală diferită de cercetarea la fața locului.

Analizând încheierea atacată, Completul de Cameră Preliminară din cadrul Curții a apreciat ca nefondată contestația inculpatului, având în vedere următoarele considerente:

Conform art. 342 C. pr. pen. „obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.”

Analizând actele de urmărire penală efectuate și probele administrate în cursul urmăririi penale, în acord cu judecătorul de cameră preliminară, Completul de cameră preliminară a apreciat că acestea au fost realizate cu respectarea principiului legalității, nefiind identificate elemente de nulitate la întocmirea lor.